

Лілія ШОЛУДЬКО,

orcid.org/0009-0006-5858-9518

*старший викладач кафедри романо-германських мов
Національної академії Служби Безпеки України
(Київ, Україна) sholudkoliliya@gmail.com*

СИМУЛЯЦІЙНІ ТА СЦЕНАРНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПІДГОТОВЦІ КУРСАНТІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ: ДОСВІД МОДЕЛЮВАННЯ СИТУАЦІЙ КІБЕРЗАХИСТУ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

У статті досліджено можливості та педагогічний потенціал симуляційних і сценарних методів навчання англійської мови у підготовці фахівців сектору безпеки на прикладі моделювання ситуацій кіберзахисту критичної інфраструктури. Актуальність теми зумовлена зростанням ролі кіберзагроз у сучасному безпековому середовищі, а також необхідністю формування у майбутніх фахівців здатності здійснювати професійну комунікацію англійською мовою в умовах кіберінцидентів, кризового реагування, міжвідомчої та міжнародної взаємодії відповідно до вимог стандарту STANAG 6001.

У статті обґрунтовано, що традиційні форми мовної підготовки не завжди забезпечують відтворення складної динаміки реальних службових ситуацій, характерних для діяльності у сфері кібербезпеки критичної інфраструктури. У зв'язку з цим особливого значення набувають симуляційні та сценарні методи, які дозволяють інтегрувати мовну підготовку з професійним контекстом і забезпечити функціональне використання англійської мови як інструмента професійної діяльності.

Метою статті є наукове обґрунтування та аналіз ефективності симуляційних і сценарних методів навчання англійської мови у підготовці фахівців сектору безпеки на прикладі змістового модуля, присвяченого кіберзахисту критичної інфраструктури, а також визначення їхнього потенціалу для формування професійної комунікативної компетентності відповідно до стандарту STANAG 6001.

У межах дослідження здійснено розмежування понять симуляційного, сценарного та рольового навчання, які розглядаються як ієрархічно пов'язані, але функціонально різні методи професійно орієнтованого мовного навчання. Представлено досвід реалізації теми «Типові атаки проти критичної інфраструктури та практики реагування» у межах змістового модуля «Об'єкти критичної інфраструктури». Проаналізовано навчальні кейси, побудовані на змодельованих кіберінцидентах, що передбачали виконання завдань з професійного аудіювання та говоріння англійською мовою.

Узагальнені результати дослідження засвідчують, що симуляційні та сценарні методи створюють умови для формування функціональної англомовної комунікативної компетентності, розвитку навичок аналізу ситуації, аргументованого усного мовлення, міжпрофесійної взаємодії та прийняття рішень в умовах невизначеності. Доведено, що узгодження змісту навчальних завдань із функціональними дескрипторами стандарту STANAG 6001 (рівні 2–3) підвищує готовність курсантів до виконання реальних комунікативних завдань у сфері кіберзахисту критичної інфраструктури.

Ключові слова: *симуляційне навчання, сценарне навчання, англійська мова для спеціальних цілей, кіберзахист критичної інфраструктури, професійна комунікативна компетентність, STANAG 6001.*

Lilija SHOLUDKO,

orcid.org/0009-0006-5858-9518

*Senior Lecturer at the Department of Romance-Germanic Languages
National Academy of the Security Service of Ukraine
(Kyiv, Ukraine) sholudkoliliya@gmail.com*

SIMULATION-BASED AND SCENARIO-BASED METHODS OF ENGLISH LANGUAGE TEACHING IN THE TRAINING OF SECURITY SECTOR CADETS: EXPERIENCE IN MODELLING CYBERSECURITY SITUATIONS OF CRITICAL INFRASTRUCTURE

The article examines the didactic potential of simulation-based and scenario-based methods in teaching English for Specific Purposes (ESP) in the training of security sector specialists, with a particular focus on cyber protection of critical infrastructure. In the context of increasing cyber threats, hybrid warfare, and the growing role of international cooperation, English language proficiency is becoming not only a component of professional culture but also an operational tool for crisis communication, coordination, and decision-making in the security domain. At the same time,

traditional approaches to foreign language teaching do not always ensure the development of functional communicative competence required for professional activity in complex and dynamic cyber incidents.

The relevance of the study is determined by the need to move beyond general contextualisation of language content towards instructional methods that allow modelling the complexity, uncertainty, and time pressure characteristic of real cyber incidents affecting critical infrastructure. The article argues that simulation-based and scenario-based learning can effectively address this challenge by integrating language use into professionally meaningful activities. Special attention is given to the methodological distinction between simulation, scenario-based learning, and role-based training, which are often used interchangeably in academic discourse. In this study, these methods are considered as hierarchically related tools that collectively contribute to the development of professional communicative competence.

The purpose of the article is to substantiate and analyse the effectiveness of simulation-based and scenario-based methods in teaching English to future security sector professionals through modelling cyber incident response situations related to critical infrastructure, as well as to determine their potential for developing functional communicative competence in accordance with the STANAG 6001 standard.

The study is based on the implementation of simulation and scenario-based tasks within the topic "Typical Attacks against Critical Infrastructure and Response Practices," which is part of the content module "Critical Infrastructure Facilities." This module is integrated into a comprehensive English language training programme for cadets specialising in cybersecurity and security studies. The instructional design included modelling cyberattacks on energy and other critical infrastructure facilities, incident alerts, internal coordination meetings, and interagency and international briefings conducted in English.

The results of the study demonstrate that simulation-based and scenario-based methods contribute to the development of professional listening and speaking skills aligned with STANAG 6001 Levels 2–3. Cadets showed improved ability to comprehend professionally oriented oral messages, deliver structured situational briefings, justify decisions, and participate in professional discussions under conditions of increased cognitive load. The use of authentic professional roles and dynamically evolving scenarios enhanced learners' engagement and facilitated the transfer of language skills into professional contexts.

The article concludes that simulation-based modelling of cyber incidents represents an effective pedagogical tool for integrating language training with professional cybersecurity education. These methods support the formation of functional English-language communicative competence necessary for responding to cyber threats to critical infrastructure and meeting the requirements of STANAG 6001. The findings may be useful for improving ESP curricula in security sector education and for further research into language training for cyber and hybrid threat environments.

Key words: *simulation-based learning, scenario-based learning, English for Specific Purposes, cybersecurity, critical infrastructure, STANAG 6001, security sector training.*

Постановка проблеми. У попередніх дослідженнях було обґрунтовано ефективність інтеграції військово-професійного контексту у викладання англійської мови як чинника підвищення навчальної мотивації та мовних результатів курсантів відповідно до стандарту STANAG 6001. Разом із тим подальший розвиток професійно орієнтованого мовного навчання у закладах освіти сектору безпеки потребує конкретизації методів, здатних забезпечити не лише контекстуалізацію змісту, а й відтворення складної динаміки реальних службових ситуацій.

Недостатньо дослідженим залишається й питання методичної адаптації симуляцій і сценаріїв до вимог стандарту STANAG 6001, зокрема щодо формування навичок професійного аудіювання та говоріння у ситуаціях кіберінцидентів, кризового реагування та захисту критичної інфраструктури. Відсутність науково обґрунтованих моделей використання таких методів обмежує можливості викладачів у підготовці курсантів до реальних комунікативних викликів професійної діяльності.

У сучасній педагогічній і лінгводидактичній літературі поняття *simulation, scenario-based learning* та *role-based training* нерідко використо-

вуються як синонімічні, що ускладнює їх методичне застосування та науковий аналіз. У межах даного дослідження вважаємо за необхідне чітко розмежувати ці підходи з урахуванням їх функціонального потенціалу у професійно орієнтованому навчанні англійської мови.

Симуляційне навчання розглядається як комплексний метод моделювання професійного середовища, що передбачає відтворення системи умов, обмежень і взаємодій, характерних для реальної службової діяльності. У контексті кібербезпеки критичної інфраструктури симуляція включає багаторівневу взаємодію учасників, динамічний розвиток подій, обмеження часу та необхідність прийняття рішень із використанням англійської мови як робочого інструмента комунікації. Симуляція не зводиться до окремого мовленнєвого завдання, а охоплює тривалий навчальний цикл, у межах якого мовлення інтегрується в професійну діяльність.

Сценарне навчання є більш структурованим і передбачає роботу з наперед визначеним сценарієм професійної ситуації. Сценарій задає послідовність подій, ролі учасників, ключові точки комунікативної взаємодії та очікувані мовленнєві дії. У навчанні англійської мови для фахівців сек-

тору безпеки сценарії ефективно використовуються для опрацювання типових ситуацій: реагування на кібератаку, підготовки аналітичного брифінгу, міжвідомчої координації або кризового інформування партнерів. Сценарне навчання забезпечує баланс між автентичністю та педагогічною керованістю процесу.

Рольове навчання (role-based training) зосереджується передусім на відпрацюванні окремих комунікативних ролей і мовленнєвих функцій. Воно є менш комплексним за симуляцію і зазвичай використовується як елемент або підготовчий етап сценарного чи симуляційного навчання. У межах кібербезпекової тематики рольові завдання можуть включати виконання ролей аналітика, офіцера реагування, представника міжнародного партнера або керівника підрозділу з чітко окресленими мовленнєвими функціями.

Таким чином, у дослідженні симуляційні, сценарні та рольові методи розглядаються не як взаємозамінні, а як ієрархічно пов'язані інструменти, які у комплексі забезпечують формування професійної комунікативної компетентності відповідно до вимог STANAG 6001.

Аналіз досліджень. Проблематика використання симуляційних і сценарних методів у професійно орієнтованому навчанні іноземних мов активно розробляється у межах підходу англійської мови для спеціальних цілей (English for Specific Purposes, ESP), а також у контексті комунікативної методики, діяльнісного навчання та андрагогіки. Теоретичні засади ESP були закладені у працях Т. Гатчінсона і А. Вотерса, які розглядали мову як інструмент виконання професійних завдань, а не як абстрактний об'єкт вивчення. Подальший розвиток цього підходу представлений у роботах Дж. Дадлі-Еванса і М. Сент-Джона, які наголошували на необхідності аналізу професійних потреб і моделювання автентичних комунікативних ситуацій у навчанні дорослих слухачів (Dudley-Evans, T., & St. John, M., 1998: 301).

У межах комунікативної та діяльнісної парадигми Д. Нунан та Р. Елліс обґрунтовували ефективність навчання, заснованого на виконанні завдань, що відтворюють реальні мовленнєві дії у професійному середовищі. Зокрема, Елліс підкреслює, що саме діяльнісні завдання створюють умови для інтеграції мовної форми та змісту, тоді як Вілліс розглядає симуляції як вищий рівень завданнево орієнтованого навчання, спрямованого на досягнення конкретного комунікативного результату (Nunan, D, 2004: 200; Ellis, R, 2009: 221-246).

Зарубіжні дослідження Р. Оксфорд розглядає симуляційне навчання як ефективний інструмент

підготовки фахівців до діяльності в умовах невідомості, ризику та обмеженого часу. Науковець наголошує, що симуляції сприяють розвитку стратегічної компетентності, навичок ухвалення рішень і міжпрофесійної взаємодії, а мовлення у таких умовах набуває функціонального характеру (Oxford R., 2011: 1-25).

У галузі ESP симуляційні методи досліджувалися також А. Бастуркмен, яка доводить, що професійно орієнтовані симуляції підвищують мотивацію здобувачів освіти та забезпечують перенесення мовних навичок у реальні професійні контексти (Basturkmen H., 2011: 5-11). Водночас потрібно зауважити, що більшість емпіричних досліджень зосереджені на сферах бізнес-комунікації, медицини та авіації, тоді як безпековий і військовий сектори залишаються недостатньо представленими у науковому дискурсі.

Сценарне навчання у дослідженні М. Гредлера, розглядається як структурований метод організації навчальної діяльності, що ґрунтується на поетапному розгортанні професійної ситуації. Також там підкреслюється, що сценарії дозволяють контролювати рівень складності мовного матеріалу, забезпечувати відповідність навчальних завдань освітнім цілям і поступово ускладнювати комунікативні вимоги (Gredler, M., 2004: 571-581). Водночас у багатьох ESP-дослідженнях сценарний підхід використовується фрагментарно – у формі окремих ситуативних вправ або рольових діалогів – без інтеграції у цілісну систему професійної підготовки.

Рольове навчання, яке аналізували Дж. Річардс та Т. Роджерс, зазвичай розглядається як допоміжний метод розвитку комунікативних навичок і автоматизації мовленнєвих моделей. Автори відзначають його ефективність для формування мовленнєвої впевненості, проте наголошують, що ізольоване застосування рольових ігор не забезпечує готовності до складної міждисциплінарної та кризової взаємодії, характерної для сектору безпеки. (Richards J. C., Rodgers T., 2001: 270).

Окремий напрям досліджень пов'язаний із мовною підготовкою військовослужбовців та фахівців сектору безпеки у зв'язку з упровадженням стандарту STANAG 6001 (STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)). У працях Дж. Елдера, Т. Макнамара, Ф. Кіма, Дж. Пілла та Т. Сато, розглядається інструмент оцінювання функціональної мовної компетентності, орієнтований на виконання реальних службових комунікативних завдань (Elder, C., McNamara, T. F., Kim, H., Pill, J., & Sato, T., 2017: 57, 14 – 21). Водночас аналіз наукових публікацій свідчить, що методичні

підходи до формування таких умінь за допомогою симуляцій і сценаріїв залишаються недостатньо систематизованими та емпірично перевіреними.

Таким чином, аналіз наукових джерел засвідчує наявність ґрунтовних теоретичних напрацювань щодо симуляційного, сценарного та рольового навчання у межах ESP, проте водночас виявляє дефіцит комплексних педагогічних досліджень, спрямованих на впровадження цих методів у викладання англійської мови для фахівців сектору безпеки з урахуванням вимог STANAG 6001 та специфіки кіберзахисту критичної інфраструктури (STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)). Саме цей науково-методичний розрив і зумовлює актуальність та спрямованість даного дослідження.

Мета статті. Метою статті є наукове обґрунтування та аналіз ефективності симуляційних і сценарних методів навчання англійської мови у підготовці фахівців сектору безпеки на прикладі моделювання професійних ситуацій кіберзахисту критичної інфраструктури, а також визначення їхнього потенціалу для формування функціональної професійної комунікативної компетентності відповідно до вимог стандарту STANAG 6001.

Виклад основного матеріалу. У межах даного дослідження симуляційні та сценарні методи навчання англійської мови було реалізовано в рамках теми «Типові атаки проти критичної інфраструктури та практики реагування» змістового модуля «Об'єкти критичної інфраструктури», присвяченого питанням кіберзахисту ключових державних і суспільно значущих систем. Зазначений модуль є складовою комплексної програми мовної підготовки курсантів – майбутніх фахівців сектору безпеки – і спрямований на формування здатності здійснювати професійну комунікацію англійською мовою в умовах кіберінцидентів, кризового реагування та міжвідомчої взаємодії.

Зміст теми сформовано з урахуванням актуальних загроз для об'єктів критичної інфраструктури, зокрема у сферах енергетики, зв'язку, транспорту, фінансових систем та державного управління. Навчальні матеріали охоплювали типові моделі кібератак, серед яких розподілені атаки типу denial-of-service, шкідливе програмне забезпечення, фішингові кампанії, компрометація облікових даних, атаки на системи промислового контролю, а також практики первинного реагування, аналізу інциденту та координації дій між відповідальними підрозділами.

Методична реалізація теми ґрунтувалася на поєднанні симуляційного та сценарного навчання як основних інструментів професійно орієнтова-

ної мовної підготовки. Симуляції використовувалися для моделювання цілісного професійного середовища, у межах якого курсанти діяли англійською мовою в умовах динамічного розвитку кіберінциденту. Такі симуляції відтворювали логіку реальних подій: отримання первинних повідомлень про інцидент, аналіз ситуації на основі фрагментованої інформації, ухвалення рішень в умовах обмеженого часу та комунікація з іншими учасниками реагування.

Сценарні методи застосовувалися для поетапного розгортання професійних ситуацій із чітко визначеними комунікативними завданнями. Кожен сценарій передбачав послідовність дій, розподіл ролей між учасниками (аналітик кіберзагроз, офіцер реагування, представник керівництва, міжнародний партнер), типи вхідної інформації та очікувані мовленнєві продукти. Такий підхід дозволяв контролювати рівень складності мовного матеріалу та поступово формувати здатність курсантів до виконання складних усних комунікативних завдань.

У межах теми «Типові атаки проти КІ та практики реагування» було реалізовано низку навчальних кейсів, побудованих на змодельованих кіберінцидентах. Зокрема, один із кейсів передбачав симуляцію атаки на енергетичний об'єкт критичної інфраструктури, у межах якої курсанти отримували усні повідомлення англійською мовою у форматі оперативних брифінгів і термінових зведень. Завданням слухачів було здійснити аудіювання з метою виокремлення ключової інформації, ідентифікації характеру загрози та підготовки усної ситуаційної доповіді.

Інший сценарій був спрямований на моделювання міжвідомчої координації під час кіберінциденту з потенційним міжнародним виміром. Курсанти брали участь у змодельованій нараді англійською мовою, де необхідно було обговорити перебіг атаки, представити оцінку ризиків, аргументувати запропоновані заходи реагування та відповідати на уточнювальні запитання партнерів. Такі завдання сприяли розвитку аналітичного усного мовлення та навичок професійної взаємодії.

Зміст і формат симуляційних та сценарних завдань було цілеспрямовано узгоджено з функціональними дескрипторами стандарту STANAG 6001, насамперед у частині аудіювання та говоріння. Завдання з аудіювання відповідали вимогам рівнів 2–3 і передбачали розуміння основного змісту та ключових деталей усних повідомлень професійного характеру. Завдання з говоріння були спрямовані на формування здатності чітко,

логічно й аргументовано висловлюватися, описувати ситуацію, обґрунтовувати рішення та взаємодіяти в професійному середовищі (STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)).

Таким чином, реалізація теми «Типові атаки проти критичної інфраструктури та практики реагування» у межах змістового модуля «Об'єкти критичної інфраструктури» засвідчила, що симуляційні та сценарні методи є ефективним засобом інтеграції мовної підготовки з професійним контекстом кібербезпеки. Вони забезпечують формування функціональної комунікативної компетентності англійською мовою, необхідної для виконання службових завдань у сфері захисту критичної інфраструктури відповідно до вимог стандарту STANAG 6001

Сценарій “Cyber Incident Response at a Critical Energy Facility”

У межах теми «Типові атаки проти критичної інфраструктури та практики реагування» було розроблено й апробовано навчальний сценарій симуляційного типу, спрямований на формування професійної англомовної комунікативної компетентності курсантів у ситуації кіберінциденту на об'єкті критичної інфраструктури енергетичного сектору.

Сценарій моделює умовну ситуацію кібератаки на регіональний енергетичний об'єкт, унаслідок якої зафіксовано аномальну активність у системах промислового контролю та порушення стабільності енергопостачання. Навчальна ситуація розгортається поетапно й відтворює логіку реального кризового реагування, характерного для діяльності фахівців сектору безпеки.

На першому етапі курсанти отримують усні повідомлення англійською мовою у форматі коротких оперативних зведень (incident alerts), що містять фрагментовану інформацію про характер інциденту, часові рамки та потенційні ризики. Завданням слухачів є аудіювання з метою розуміння основного змісту повідомлень, виокремлення ключових фактів і формування первинного уявлення про ситуацію. Цей етап відповідає дескрипторам аудіювання STANAG 6001 рівня 2, які передбачають розуміння основної інформації у професійно орієнтованих усних повідомленнях (STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)).

Другий етап сценарію передбачає симуляцію внутрішньої координаційної наради. Курсанти виконують різні професійні ролі (аналітик кіберзагроз, офіцер реагування, представник керівництва підрозділу) та обговорюють ситуацію англійською мовою. У межах цього етапу необхідно усно

представити оцінку загрози, окреслити можливі наслідки для функціонування об'єкта критичної інфраструктури та запропонувати первинні заходи реагування. Мовленнєві завдання цього етапу орієнтовані на формування навичок аргументованого висловлювання, опису процесів і пояснення причинно-наслідкових зв'язків, що відповідає вимогам говоріння STANAG 6001 рівня 2–3 (STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)).

На третьому етапі сценарій ускладнюється шляхом введення елементу міжвідомчої та міжнародної взаємодії. Курсанти отримують завдання провести усний брифінг англійською мовою для умовних партнерів, під час якого необхідно стисло викласти перебіг подій, обґрунтувати запропоновані рішення та відповісти на уточнювальні запитання. Цей етап спрямований на розвиток здатності до структурованого професійного мовлення в умовах підвищеного когнітивного навантаження та відповідає функціональним дескрипторам STANAG 6001 рівня 3 у частині говоріння (STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)).

Завершальний етап сценарію передбачає рефлексивне обговорення результатів виконання завдань, під час якого аналізується ефективність комунікації, точність використання професійної лексики та відповідність мовленнєвих дій вимогам ситуації. Такий підхід дозволяє поєднати мовну підготовку з розвитком професійного мислення та усвідомлення ролі англійської мови як інструмента кіберзахисту критичної інфраструктури.

Застосування цього сценарію засвідчило, що симуляційне моделювання кіберінцидентів створює умови для формування функціональної англомовної компетентності курсантів, забезпечує перенесення мовних навичок у професійний контекст і сприяє підготовці до виконання комунікативних завдань, передбачених стандартом STANAG 6001.

Висновки. У статті здійснено наукове осмислення та методичний аналіз симуляційних і сценарних методів навчання англійської мови у підготовці фахівців сектору безпеки на прикладі моделювання ситуацій кіберзахисту критичної інфраструктури. Дослідження підтвердило доцільність використання цих методів як ефективних інструментів професійно орієнтованої мовної підготовки, здатних відтворювати складну динаміку реальних службових ситуацій.

Обґрунтовано розмежування симуляційного, сценарного та рольового навчання як ієрархічно пов'язаних, але функціонально різних педагогічних підходів. Показано, що їх комплексне застосування забезпечує формування функціональної

професійної комунікативної компетентності, орієнтованої на виконання реальних завдань у сфері кібербезпеки.

Аналіз реалізації теми «Типові атаки проти критичної інфраструктури та практики реагування» у межах змістового модуля «Об'єкти критичної інфраструктури» засвідчив, що симуляційні та сценарні завдання сприяють розвитку навичок професійного аудіювання й говоріння, зокрема здатності сприймати усні повідомлення спеціалізованого характеру, здійснювати ситуаційні доповіді, брати участь у координаційних обговореннях та аргументовано представляти рішення англійською мовою.

Узгодження змісту та формату навчальних кейсів із функціональними дескрипторами стандарту

STANAG 6001 (рівні 2–3) підтверджує можливість цілеспрямованої підготовки курсантів до виконання комунікативних завдань, характерних для діяльності у сфері захисту критичної інфраструктури (STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)).

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричним вимірюванням ефективності симуляційних і сценарних методів у довготривалій динаміці, розширенням спектра кібербезпекових сценаріїв, а також з розробленням стандартизованих моделей оцінювання мовленнєвої діяльності курсантів у межах STANAG 6001 з урахуванням специфіки кіберінцидентів і міжвідомчої взаємодії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Basturkmen H. ESP research directions : enduring and emerging lines of inquiry. *Language Teaching Research Quarterly*. 2021. № 23. P. 5–11. DOI: 10.32038/ltrq.2021.23.02.
2. Bygate M. Sources, developments and directions of task-based language teaching. *Language Learning Journal*. 2016. Vol. 44, № 4. P. 381–400. DOI: 10.1080/09571736.2015.1039566.
3. Dudley-Evans T., St. John M. *Developments in English for Specific Purposes*. Cambridge : Cambridge University Press, 1998. 301 p.
4. Elder, C., McNamara, T. F., Kim, H., Pill, J., & Sato, T. Interrogating the construct of communicative competence in language assessment contexts. *Language & Communication*, 2017. P. 57, 14–21.
5. Ellis R. Task-based language teaching: sorting out the misunderstandings. *International Journal of Applied Linguistics*. 2009. Vol. 19, № 3. P. 221–246. DOI: 10.1111/j.1473-4192.2009.00231.x.
6. Gredler M. Games and simulations and their relationships to learning. *Handbook of Research on Educational Communications and Technology*. New York : Routledge, 2004. P. 571–581.
7. Hyland K. Specific purpose programs. *The Handbook of Language Teaching*. Oxford : Wiley-Blackwell, 2009. P. 201–217. DOI: 10.1002/9781444315783.ch15.
8. Hutchinson T., Waters A. *English for Specific Purposes : A Learning-Centred Approach*. Cambridge : Cambridge University Press, 1987. 183 p.
9. Long M. English for specific purposes. *The Handbook of Language Teaching*. Oxford : Wiley-Blackwell, 2005. P. 137–154. DOI: 10.1002/9781444315783.ch10.
10. Nunan D. *Task-Based Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press, 2004. 200 p. DOI: 10.1017/CBO9780511667336.
11. Oxford R. Teaching and researching language learning strategies. *Applied Linguistics*. 2011. Vol. 32, № 1. P. 1–25. DOI: 10.1093/applin/amq065.
12. Richards J. C., Rodgers T. *Approaches and Methods in Language Teaching*. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 2001. 270 p.
13. Zvarych I., Tonkonoh I., Bopko I., Melnychuk S., Mehela K., Shyrmova T. The effectiveness of using simulation in learning a foreign language. *Forum for Linguistic Studies*. 2023. Vol. 5, № 3. DOI: 10.59400/fls.v5i3.1916.
14. NATO Standardization Office. *STANAG 6001: NATO language proficiency levels (Edition 5)*. Brussels: NATO. 2014.

REFERENCES

1. Basturkmen, H. (2021). ESP research directions: enduring and emerging lines of inquiry. *Language Teaching Research Quarterly*, 23, 5–11. <https://doi.org/10.32038/ltrq.2021.23.02>
2. Bygate, M. (2016). Sources, developments and directions of task-based language teaching. *Language Learning Journal*, 44(4), 381–400. <https://doi.org/10.1080/09571736.2015.1039566>
3. Dudley-Evans, T., & St. John, M. (1998). *Developments in English for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press. 301 p.
4. Elder, C., McNamara, T. F., Kim, H., Pill, J., & Sato, T. (2017). Interrogating the construct of communicative competence in language assessment contexts. *Language & Communication*, 57, 14 – 21. <https://doi.org/10.1016/j.langcom.2016.12.002>
5. Ellis, R. (2009). Task-based language teaching : sorting out the misunderstandings. *International Journal of Applied Linguistics*, 19(3), 221–246. <https://doi.org/10.1111/j.1473-4192.2009.00231.x>
6. Gredler, M. (2004). Games and simulations and their relationships to learning. In *Handbook of Research on Educational Communications and Technology*. New York : Routledge. 571–581.

7. Hyland, K. (2009). Specific purpose programs. In *The Handbook of Language Teaching*. Oxford : Wiley-Blackwell. 201–217. <https://doi.org/10.1002/9781444315783.ch15>
8. Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes: A Learning-Centred Approach*. Cambridge : Cambridge University Press. 183 p.
9. Long, M. (2005). English for specific purposes. In *The Handbook of Language Teaching*. Oxford : Wiley-Blackwell. 137 – 154. <https://doi.org/10.1002/9781444315783.ch10>
10. Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press. 200 p. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511667336>
11. Oxford, R. (2011). Teaching and researching language learning strategies. *Applied Linguistics*, 32(1), 1–25. <https://doi.org/10.1093/applin/amq065>
12. Richards, J. C., & Rodgers, T. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching* (2nd ed.). Cambridge : Cambridge University Press. 270 p.
13. Zvarych, I., Tonkonoh, I., Bopko, I., Melnychuk, S., Mehela, K., & Shymova, T. (2023). The effectiveness of using simulation in learning a foreign language. *Forum for Linguistic Studies*, 5(3). <https://doi.org/10.59400/fls.v5i3.1916>
14. NATO Standardization Office. (2014). *STANAG 6001: NATO language proficiency levels* (Edition 5). Brussels: NATO.

Дата першого надходження статті до видання: 02.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 25.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 19.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

